

POLICEJNÍ AKADEMIE ČESKÉ REPUBLIKY V PRAZE

Fakulta bezpečnostně právní
Katedra profesní přípravy

Historie a současnost sportovní střelby v České republice

Bakalářská práce

History and present of sportshooting in the Czech Republic

Bachelor thesis

VEDOUCÍ PRÁCE

Mgr. Michal Ninger

AUTOR PRÁCE

Eva Neubergová

PRAHA
2023

Čestné prohlášení

Prohlašuji, že předložená práce je mým původním autorským dílem, které jsem vypracoval samostatně. Veškerou literaturu a další zdroje, z nichž jsem čerpal, v práci řádně cituji a jsou uvedeny v seznamu použité literatury.

V Praze dne

Eva Neubergová

Anotace

Tato práce pojednává o sportovní střelbě, kde jsem se zaměřila jak na její historii, vývoj, ale hlavně i současnost. Jelikož se pravidla neustále mění, práce je zpracována k datu 1. 5. 2022. Mimo historii střeleckých disciplín jsem do práce zařadila i kapitoly o Olympijských hrách a vývoji střeleckých disciplín na nich. V práci jsem také zpracovala kapitolu o Českém střeleckém svazu. V druhé polovině práce jsem se snažila zachytit znalosti, co by střelec a závodník měl znát, od manipulace se zbraní, znalosti střeleckých pravidel, až po vlastnictví zbrojního průkazu skupiny B – pro sportovní střelbu. Snažila jsem se poukázat, jak složitá je cesta sportovce k vlastnictví zbraně ale i následným sportovním úspěchům na závodech, mistrovstvích i olympiádách.

Klíčová slova

Sportovní střelba * střelivo * závodní zbraň * Český střelecký svaz * střelnice * zbrojní průkaz * zákon o zbraních a střelivu * sport * bezpečná manipulace * střelec

Abstract

This work is about sports shooting, where I focused both on its history, its evolution, but mainly on the present. As the rules are constantly changing, the work is processed as of 1.5. 2022. Outside of the history of shooting disciplines, I have include chapters on the Olympic games and the development of shooting disciplines on them. At work, I also produced a chapter about the Czech rifle Association. In the second half of my work, I tried to capture all the knowledge that a shooter and a competitor should know, from handling a gun, knowing the rules of shooting, to progressing to own a category B firearms license – for sport shooting. I tried to point out how difficult it is for an athlete to own a gun, but for subsequent sporting achievements at races, championships and Olympic Games.

Key words

Sportshooting * ammunition * racing weapon * Czech Rifle Association * shooting range * firearms license * act on firearms and ammunition * sport * safe handling * shooter

Poděkování

Na tomto místě bych v první řadě ráda poděkovala vedoucímu mé práce **Mgr. Michalovi Ningerovi** za její odborné vedení, velkou míru trpělivosti, ochoty, lidský přístup a také velmi podnětné rady při zpracování bakalářské práce.

Dále bych za spolupráci a pomoc při tvorbě této práce ráda poděkovala těmto lidem:

Petr Pávek, útvar policejního vzdělávání a služební přípravy

Ivan Hermel, trenér sportovní střelby a prezident Českého střeleckého svazu

Jiří Neuberg, táta, kterému vděčím za to, že mě přivedl ke zbraním a za spoustu znalostí o nich

Kolektiv střelců SSK 0121 Chaloupky

Kolektiv střelců ASK Stará Boleslav

Obsah

1	Úvod.....	7
2	Historie sportovní střelby.....	9
3	Český střelecký sport.....	11
3.1	Střelecké spolky.....	11
3.2	Sportovní střelba po roce 1945.....	12
3.3	Český střelecký svaz.....	13
4	Závody ve střelbě.....	14
5	Pravidla sportovní střelby.....	16
5.1	Řád sportovních soutěží.....	16
5.2	Výkonnostní třídy.....	17
6	Střelecké soutěže podle pravidel ISSF.....	20
6.1	Puškové disciplíny.....	20
6.2	Pistolové disciplíny.....	26
6.3	Střelba na letící terče.....	34
7	Střelecké soutěže mimo pravidla ISSF.....	37
8	Sportovní střelba na Olympijských hrách.....	45
8.1	Atény 1896.....	45
8.2	Paříž 1900.....	46
8.3	Saint Louis 1904.....	46
8.4	Londýn 1908.....	46
8.5	Stockholm 1912.....	47
8.6	Antverpy 1920.....	47
8.7	Paříž 1924.....	48
8.8	Amsterdam 1928.....	48
8.9	Los Angeles 1932.....	48

8.10	Berlín 1936	48
8.11	Olympijské hry po II. světové válce.....	49
9	Sportovní zbraně a střelivo	50
10	Psychologie sportovního střelce.....	51
11	Střelecké znalosti a dovednosti pro sportovní střelbu	53
12	Držení zbraně v České republice	55
12.1	Zbrojní průkaz a cestování se zbraní.....	56
13	Závěr	57
14	Seznam použité literatury.....	58
14.1	Bibliografické zdroje.....	58
14.2	Zákonné normy.....	58
14.3	Internetové zdroje	59

1 Úvod

Oblastí zájmu této práce je střelecký sport. Zabývala jsem se jak jeho historií, tak i současností. Stejně tak jsem se snažila nahlédnout i malinko do zahraničí, ale jako stěžejní, pro mou práci jsem považovala český střelecký sport.

Ve své bakalářské práci vycházím ze svých znalostí a zkušeností, neboť již několik let (samozřejmě zanedbatelně málo v porovnání se zkušenými střelci) sportovně závodím v disciplíně Sportovní pistole 30+30 ran, což byl i důvod výběru tématu mé práce.

Střelecký sport je sportovní odvětví zabývající se střelbou na různé cíle. Existuje mnoho disciplín, a proto nelze univerzálně říci kritéria hodnocení. Jednotlivými disciplínami se zabývám podrobněji ve své práci dále. Nutno však podotknout, že se nejedná o vyčerpávající výčet všech pravidel pro jednotlivé disciplíny, protože bych pak nedělala nic jiného, než jen citovala již dříve napsané publikace.

Pro začátek je důležité zdůraznit, že v této práci slovem „střelba“ nazývám střelbu z palných zbraní a to především se zaměřením na olympijské disciplíny. Čeští sportovci jsou velmi úspěšní, co se medailových pozic týče, ale je to samozřejmě i zásluha jejich trenérů, klubů v kterých začínali, ale i rodinných příslušníků, bez jejichž podpory by bylo velmi těžké začínat. V tomto mohu hovořit z vlastní zkušenosti, protože ke střelbě mě přivedl můj otec a vděčím mu za své střelecké základy a lásku ke zbraním.

Kromě výčtu a popisu střeleckých disciplín jsem se věnovala i popisu vlastností a dovedností střelce, které by pro své úspěchy na poli národním i mezinárodním měl mít. V jedné z kapitol jsem se zabývala psychologickými aspekty a předpoklady sportovce. Zde jsem sice čerpala z knihy staršího data vydání (1955), přesto si troufám napsat, a potvrdilo mi to spousta aktivních střelců a závodníků, že je to kniha svojí obsáhlostí a komplexností dosud nepřekonaná. A i někteří modernější autoři stále z této knihy čerpají.

Vlastnictví a používání zbraně je upraveno zákony. Vlastnit zbraň není tak snadné, jako když si člověk jde do obchodu koupit lyže, míč nebo jiné sportovní náčiní. V jedné z kapitol práce jsem se proto snažila tuto problematiku ozřejmit,

protože koupi, případně vlastnictví, ale i cestování do zahraničí se střelnou zbraní upravují různé zákony a normy.

Zdrojem pro tvorbu práce pro mě byly jak vlastní zkušenosti, tak zkušenosti jiných střelců a závodníků, se kterými se vlastně celý život setkávám a učím se od nich. Samozřejmě jsem čerpala také z knih, ze zákonů i internetových zdrojů, které jsou obsáhlým zdrojem poznání.

Doufám, že tato práce bude alespoň nějakým přínosem pro čtenáře. A třeba i pomůže nějakému začínajícímu střelci si najít své místo ve střelecké komunitě nebo se rozhodnout pro střeleckou disciplínu.

2 Historie sportovní střelby

Pokud vezmeme v potaz střelbu z čehokoliv, tak asi nejstarší zmínka pochází z 15. století před naším letopočtem. Jedná se o závody ve střelbě z luku, kdy faraon Amenhotep II. vyzval své lučištníky, aby stříleli o ceny.

Lze předpokládat, že soutěže v hodu nebo střelbě s čímkoliv, ať je to kámen, oštěp, luk, kuše nebo už moderní palná zbraň, existují už od počátku vývoje člověka. Tato dovednost, přesně se trefit, byla totiž klíčová k přežití kmene i jednotlivce. Přesnost byla totiž důležitá jak v lovu, tak i ve válkách a různých šarvátkách. Soutěže proto sloužily k porovnávání umu a zároveň bavily i přihlížející.

Závody z palných zbraní vznikly až po jejich rozšíření. Na našem území se hojněji první zbraně objevují v husitských válkách, tedy v 15. století. Palné zbraně bylo proti luku nebo kuši mnohem složitější ovládat, bylo proto důležité cvičit jejich nabíjení a střelbu. A od cvičení je již jen kousek k různým soutěžím a závodům.

Když se podíváme do zahraničí do Anglie a Francie, tak můžeme vidět značnou souvislost mezi rozšířením zbraní a jejich koloniálními ambicemi. Ve velkých zemích, jako je Rusko a USA patřilo ke cti jejich obyvatelů vlastnit nějakou zbraň. Rozlehlost těchto zemí kladla důraz na každého jejího obyvatele (zejména v počátcích kolonizace USA), aby byl sám se schopen ubránit a obstarat si potravu lovem.

„V Rakousku-Uhersku v roce 1880 vznikl střelecký svaz - Österreichischer Schützenbund. První říšské střelecké závody se konaly ve Vídni v roce 1880, druhé byly v roce 1885 v Innsbrucku, třetí v roce 1889 ve Štýrském Hradci a čtvrté dne 26.6. 1892 v Brně Písárkách. Ve Vídni se uskutečnily i V. (1898) a VI., poslední v r. 1908. Vedle říšských závodů se konaly také zemské soutěže v rakouských zemích, v Čechách, na Moravě a ve Slezsku. Ve Vídni se v roce 1910 konalo první mistrovství monarchie v brokové střelbě.“¹

---

¹ Český střelecký svaz – informační server: Počátky sportovní střelby v zahraničí [online]. [citováno 28. 1. 2023]. Dostupné z: <https://www.shooting.cz/browser2.php?doc=26267&viewer=html.h>

S rozšířením zbraní začaly vznikat různé spolky a cechy sdružující jak výrobce zbraní, tak i jejich uživatele. Původně měly spolky účel spíše obraný, jakási domobrana měst, hlavně za tureckých válek.

S rozšířením střelných zbraní vznikla i potřeba někde s nimi bezpečně trénovat, hlavně tedy v okolí velikých měst. V Praze je velmi známý Střelecký ostrov, na kterém od 16. století byla postavena střelnice. Ta sice zanikla, ale ostrov si své pojmenování nese dál.²

V současné době se pod pojmem sportovní střelba rozumí střelba z palných zbraní a to především těch disciplín, ve kterých se soutěží na olympijských hrách nebo mistrovství světa, pořádaného mezinárodní federací sportovní střelby ISSF (International Shooting Sport Federation). Je potřeba říci, že zejména v posledních desetiletích se počet různých disciplín a soutěží značně rozrostl o další, které ovšem nemají vyhlídky na zařazení do olympijského programu.

---

² BRYCH, Jan. *Sportovní střelba*. Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-80-246-1582-0, str. 7,8.

3 Český střelecký sport

3.1 Střelecké spolky

Jak již bylo zmíněno výše, tak střelecké spolky začaly vznikat už před několika sty lety, zprvu v podobě cechů sdružujících majitele nebo výrobce zbraní, následně se přetvářely do podoby dnešní. Před rokem 1683 byly spolky zakládány hlavně z důvodu domobrany, hrozily časté vpády turecké armády do Evropy a bylo třeba, aby se města byla schopná Turkům ubránit. Po porážce Turků u Vídně v roce 1683, již toho nebylo třeba a spolky se transformovaly spíše do zájmových sdružení.

V dalších stoletích byl výcvik se zbraní spojen s přípravou na vojenskou službu nebo jako udržování dovedností a znalostí u záložáků. Tento systém přetrvává, například ve Švýcarsku, nadále.

Rozmach zakládání českých spolků lze datovat až na konec 19. století. Rozvoj střelby jako sportu je dáván do souvislosti se vznikem Sokola. Právě v roce 1895 byl takový spolek založen na Žižkově. Jeho zakladatelem se stal Antonín Svoboda, který se také zasloužil o vznik prvního celonárodního sdružení střelců - České obce střelecké. Obec střelecká měla dokonce i svůj kroj, který byl shodný s krojem sokolským, jen s tím rozdílem, že košile byla zelená. Obec také navázala kontakty s mezinárodní střeleckou unií – UIT, k něčemu víc však nedošlo, neboť se schylovalo k první světové válce, ve které padlo mnoho vynikajících českých střelců.

Česká obec střelecká po první světové válce v roce 1918 obnovila svojí činnost pod názvem Československá obec střelecká. Již o rok později došlo ke spojení s jinou již existující organizací, a to Českým střeleckým svazem. V Československu se střelbou zabývala i organizace Junák (Skaut) a také pod Sokolem se sdružovali střelci. Právě prostřednictvím Sokola se stala Československá republika členem UIT. K dalšímu rozkolí došlo v roce 1925, kdy pod agrární stranou vznikl Československý národní svaz střelecký.³

---

³ BRYCH, Jan. *Sportovní střelba*. Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-80-246-1582-0, stránky 9-27.

Dalším úskalím, se kterým se československý střelecký sport potýkal, byl nedostatek střelnic. Většina jich byla poděděna po Rakousku – Uhersku a nové nevznikaly. I proto se výcvik mládeže prováděl vzduchovými zbraněmi. Česká zbrojovka pro tyto účely zkonstruovala a začala vyrábět vzduchovou pušku vzor 35.

Tomuto stavu technického zabezpečení také odpovídaly československé výsledky na mezinárodním poli. Naši střelci se často neumísťovali na předních příčkách mezinárodních závodů, mistrovství ani olympiád. V brokových disciplínách byla situace o trochu lepší díky účastníkům z mysliveckých sdružení.

Nástup druhé světové války a okupace Československa fašisty znamenala úplný útlum střelectví na několik dlouhých roků. Za protektorátu držení zbraní, byť jen historických, znamenalo drakonický trest.⁴

3.2 Sportovní střelba po roce 1945

Záhy po druhé světové válce, kdy za protektorátu zažila sportovní střelba absolutní útlum, se vyskytla další komplikace pro rozvoj tohoto sportovního odvětví. Byl jím naprostý nedostatek střelnic. Přesto ale stát stál o podporu střeleckého výcviku, se zaměřením hlavně na brannou výchovu, byl proto založen Svaz brannosti. Sportovní střelba se také prováděla i pod záštitou Sokola.

Toto nastavení trvalo i ještě chvíli po převratu v roce 1948, bylo ale jasné, že nové vládě nebude po chuti, takováto roztržičnost oddílů. V roce 1951 byl proto založen SVAZARM – Svaz pro spolupráci s armádou, který nahradil současně Sokol i Svaz brannosti. Nebylo možné střelbu provozovat jinde, než pod záštitou Svazarmu. Díky tomu ale mohla být věnována značná podpora rozvoji střelectví ze strany státu.

Stát rozdával střelcům náboje zdarma, za dosažení výkonnostní třídy. Dotoval střelnice materiálem, jako jsou terče, zbraně, oblečení... Ale také stát pro Svazarm budoval nové střelnice.

---

⁴ BRYCH, Jan. *Sportovní střelba*. Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-80-246-1582-0, stránky 9-27.

Samozřejmě poplatně té době byl v rámci Svazarmu vyvíjen i jistý politický tlak na jeho členy. Tehdejší údaje hovoří o sto tisících členů, kteří se střelectví věnují. Údaj je ale nadsazen, právě z politických důvodů, reálná čísla byla o mnoho nižší.

Po roce 1989 Svazarm zanikl. Nahradila ho organizace s názvem Sdružení technických sportů a činností. Jejím členem byl i Český střelecký svaz, jeho členství tam trvalo pouze nezbytnou dobu, než byl rozdělen majetek Svazarmu.⁵

3.3 Český střelecký svaz

Od roku 1990 tedy existuje Český střelecký svaz, jako nástupník Svazarmu v oblasti střelectví. Jeho prvním prezidentem byl pan Jaroslav Pekař.

Ivan Hermel, president Českého střeleckého svazu, mi při osobním rozhovoru uvedl, že Český střelecký svaz vystupuje v právní formě zapsaného spolku, jeho sídlo je v ulici U Pergamenky 1511, Praha 7.

V současné době je Český střelecký svaz organizátorem mistrovství republiky a také dalších národních i mezinárodních střeleckých soutěží na našem území. Sdružuje velké množství střeleckých spolků v České republice.

---

⁵ BRYCH, Jan. *Sportovní střelba*. Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-80-246-1582-0, stránky 9-27.

4 Závody ve střelbě

Většinu závodů ve střelbě zaštiťuje Mezinárodní federace sportovní střelby, známá také pod zkratkou ISSF (International Shooting Sport Federation). Dále má každá země své střelecké svazy a spolky. V České republice je to hlavně Český střelecký svaz, který sdružuje jednotlivé spolky po celé republice. V současné době je organizátorem mistrovství republiky a také dalších národních i mezinárodních střeleckých soutěží na našem území.

Existují však také střelecké disciplíny, které jsou pořádány mimo záštitu ISSF. Jedná se hlavně o obrannou střelbu, Evropský policejní parkur, parkur IPSC nebo různé varianty lovecké střelby a střelby na kovové siluety. Nutno také zmínit, že střelba je též součástí několika víceodvětvových sportů, a to moderního pětiboje a biatlonu.⁶

Moderní pětiboj se skládá z šermu kordem, plavání, parkurové jízdy na koni a střelbu z laserové pistole + běh (v jedné společné části).

„Výkony v jednotlivých disciplínách jsou hodnoceny podle bodovacích tabulek. Závodník, který v konečném součtu získá nejvyšší počet bodů, je vítězem pětibojařské soutěže.

V moderním pětiboji závodí muži i ženy v soutěžích jednotlivců, tříčlenných družstev mužů i žen, dvoučlenných štafet mužů, žen a smíšených. Soutěže je možné rozdělit podle věkových kategorií. Vedle nejprestižnější seniorské kategorie se na mezinárodní úrovni závodí ještě v kategoriích mladšího a staršího dorostu (do 16, resp. 18 let), juniorů (do 21 let) a v kategorii veteránů (nad 40 let).“⁷

Zatímco moderní pětiboj vznikl poměrně nedávno, základ biatlonu jsou staré co lidstvo samo (člověk lovec). Ale teprve o mnoho staletí později byly položeny

---

⁶ BRYCH, Jan. *Sportovní střelba*. Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-80-246-1582-0, stránky 27-51.

⁷ Český svaz moderního pětiboje: Disciplíny a pravidla [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: <https://www.pentathlon.cz/o-petiboji/discipliny-a-pravidla>

jeho oficiální základy a pravidla. V současné době se jedná o velmi populární disciplínu.

„Vedle klasické formy biatlonu, představované během na lyžích a střelbou z malorážky, je biatlon prováděn a uplatňován v mnoha dalších formách a podobách. Pestrost různých forem biatlonu je charakteristická především pro letní období, kdy běh na lyžích je nahrazován krosovým během, jízdou na horském kole, během na kolečkových lyžích, během na lyžích po umělé hmotě, sportovní chůzi, orientačním během apod. U všech těchto forem je střelba prováděna z malorážné pušky. V posledních letech minulého století se začal rozvíjet biatlon, ve kterém je střelba z malorážky nahrazována střelbou z luku. Ve všech těchto uvedených formách biatlonu se rozvíjí všechny disciplíny biatlonu. Zvláštní formou biatlonu je „policejní biatlon“, ve kterém je prováděna střelba z pistole.“⁸

---

⁸ Biatlon: Co je biatlon [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: <https://www.biatlon.cz/o-biatlonu/co-je-to-biatlon/>

5 Pravidla sportovní střelby

Sportovní střelba je sportem technickým, proto pravidla musí komplexně definovat jak činnost závodníka, tak i jeho oblečení, obutí, zbraň či střelivo. Každá disciplína se v tomto odlišuje.

Autorem pravidel sportovní střelby je ISSF (International Shooting Sport Federation) Střelecká pravidla lze rozdělit na několik částí:

- 1) Technická pravidla pro všechny disciplíny – popisují parametry terčů, požadavky na střelnice či průběh závodu)
- 2) Pušková pravidla (pro disciplíny: velkorážná terčovnice, standartní puška, libovolná malorážka, sportovní malorážka a vzduchová puška)
- 3) Pistolová pravidla (pro disciplíny: libovolná pistole, rychlopalná pistole, velkorážná pistole, standartní pistole, sportovní pistole a vzduchová pistole)
- 4) Pravidla brokové střelby (pro disciplíny: trap, double trap a skeet)
- 5) Speciální technická pravidla – popisují finálové závody v olympijských hrách a pravidla pro disciplínu Běžící terč.

Mimo tyto pravidla vydává Český střelecký svaz pravidla pro tzv. národní disciplíny, jedná se o policejní parkur a střelbu na mizející cíle.⁹

5.1 Řád sportovních soutěží

Jedná se o dokument, kterým se zabezpečují střelecké soutěže v rámci republiky. Upravují se jím jednotná pravidla a ustanovení pro soutěže stejného druhu. Sportovně technická komise ČSSS ho zpracovává, Výkonný výbor ČSSS schvaluje.

Na začátku roku podávají jednotlivé střelecké kluby návrhy jimi pořádaných závodů, které by měli být zařazeny do řádu sportovních soutěží.

Tento návrh musí obsahovat:

- a) Datum a místo pořádání soutěže
- b) Název soutěže
- c) Disciplínu ve které se bude soutěžit

---

⁹ BRYCH, Jan. *Sportovní střelba*. Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-80-246-1582-0, strana 101.

d) Číslo a název pořádajícího klubu

Dále pak musí pro každé závody být zpracované propozice, které musí povinně obsahovat:

- a) Datum a místo konání soutěže
- b) Název soutěže
- c) Kdo soutěž pořádá (identifikace sportovně střeleckého klubu)
- d) Jméno a číslo licence hlavního rozhodčího
- e) Jméno ředitele závodu a adresu pro přijímání přihlášek

Dalším dobrovolným obsahem propozic může být výše startovního, ceny pro vítěze, časový rozvrh závodu, možnosti občerstvení na střelnici nebo jejím okolí, zdravotní dohled a podobně.

Propozice se musí zveřejňovat v dostatečném předstihu obvykle na internetu a jsou předkládány Sportovně technické komisi Výkonného výboru ČSS.¹⁰

„Řád střeleckých soutěží stanoví také pravidla pro uznávání dosažených výkonů za rekordy české republiky (zvláštní příloha řádu). Rekordy České republiky mohou být dosaženy v soutěži zařazené v kalendáři do kategorie I, nebo v soutěži, konané mimo území republiky, uvedené ve sportovních kalendářích mezinárodních orgánů – ISSF, ESC, IAU (mezinárodní asociace střelby z kuše) nebo MLAIC (mezinárodní asociace střelby z předovek). Ústřední evidenci rekordů vede sekretariát ČSS a vydává přehled rekordů ve Zpravodaji ČSS jednou ročně.“¹¹

5.2 Výkonnostní třídy

Úroveň střelců lze klasifikovat pomocí výkonnostních tříd. Pro každou z disciplín jsou stanoveny limity pro jednotlivé výkonnostní třídy. Výkonnostní třídu získává ten závodník, který v závodu pořádaném pod záštitou ČSS získá předepsaný počet bodů, které mu přiznává a zapisuje zápisem do vložky členského průkazu.

---

¹⁰ BRYCH, Jan. *Sportovní střelba*. Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-80-246-1582-0, strana 102.

¹¹ BRYCH, Jan. *Sportovní střelba*. Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-80-246-1582-0.

Ve sportovní střelbě jsou známy třídy mistrovská (na úrovni kontinentální nebo větové soutěže), I., II., III. (na úrovni národní).

Pro udělování výkonnostních tříd je důležité zařazení do věkové kategorie, které jsou ve sportovní střelbě následující:

Žáci	Mladší 10-12 let	Starší 13-14 let
Dorostenci, dorostenky	Mladší 15-17 let	Starší 17-18 let
Junioři, juniorky	19-20 let	
Muži, ženy	21-45 let	
Senioři	45-50 let	
Veteráni	Po dovršení 50 let věku ¹²	

5.2.1 Protesty

Každý ze závodníků nebo i funkcionářů má právo, v případě pochybností o rovných nebo správných podmínkách závodu, podat protest. A to jak v ústní, tak písemné formě. Protest se musí podat do 30 minut od zveřejnění výsledků závodu, současně se podává vklad, který je stanoven v propozicích nebo pravidlech závodu.¹³

5.2.2 Hodnocení zásahů

„Vstřel do terče se hodnotí nejvyšší bodovou hodnotou pole, do kterého zasahuje. Pokud se dotýká dělicí čáry mezi jednotlivými kruhy, počítá se jako vyšší. Hodnota sporné rány se musí určit kalibrem buď optickým nebo zásuvným. Měření zásuvným kalibrem se nesmí opakovat, proto jej mají provést hodnotící rozhodčí společně. Pokud se rozhodčí provádějící hodnocení neshodnou, musí o hodnotě rozhodnout hlavní rozhodčí.“¹⁴

¹² BRYCH, Jan. *Sportovní střelba*. Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-80-246-1582-0, strana 103.

¹³ Autor neuveden. *General technical rules (Technická pravidla pro všechny disciplíny)*, vydané International Shooting Sport Federation, 2017, přeložili SŮVA Milan, MRŇÁK Přemysl a RYBÁŘ Jan. Vydáno pro vnitřní potřebu členů ČSS, z.s, strana 78-80.

¹⁴ BRYCH, Jan. *Sportovní střelba*. Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-80-246-1582-0.

Aby se dohadům a nesrovnalostem předešlo, střílí se na vrcholových soutěžích, jako je mistrovství světa, mistrovství Evropy nebo olympijské hry, na elektronické terče.

V případě střelby na papírové terče je omezená počet ran, na jeden terč, aby se předešlo kumulaci ran a sporům o jejich počet nebo umístění. Pro puškové disciplíny je stanovená jen jedna rána na jeden terč. U pistolových disciplín je to zpravidla 5 nebo 10 ran.

Při střelbě na letící terč v brokových disciplínách hodnotí zásah rozhodčí a současně s ním pomocný rozhodčí. Za zasažený je považován ten terč, ze kterého po výstřelu viditelně odletí úlomek. V těchto disciplínách tedy záleží obzvláště na lidském faktoru a dosud nebylo vynalezeno žádné hodnotící technické zařízení.¹⁵

---

¹⁵ BRYCH, Jan. *Sportovní střelba*. Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-80-246-1582-0, strana 109.

6 Střelecké soutěže podle pravidel ISSF

6.1 Puškové disciplíny

Celkový přehled puškových disciplín střílených na mezinárodní úrovni:

Název	vzdálenost	počet ran	finále	v programu
Disciplíny střílené muži a juniory				
Libovolná malorážka	50 m	3x40	střílí se	OH, MS, ME
Libovolná malorážka	50 m	60 vleže	střílí se	MS, ME
Vzduchová puška	10 m	60 vstoje	střílí se	OH, MS, ME
Velkorážní terčovnice	300 m	3x40	nestřílí se	MS, ME
Velkorážní terčovnice	300 m	60 vleže	nestřílí se	MS, ME
Standardní puška	300 m	3x20	nestřílí se	MS, ME
Disciplíny střílené ženami a juniorkami				
Sportovní malorážka	50 m	3x40	střílí se	OH, MS, ME
Sportovní malorážka	50 m	60 vleže	nestřílí se	MS, ME
Vzduchová puška	10 m	60 vstoje	střílí se	OH, MS, ME

6.1.1 Velkorážní terčovnice

Dříve se střílela na olympijských hrách, ze kterých byla v 70. letech vypuštěna a nyní se už závodí ve velkorážní terčovnici jen na mistrovstvích světa nebo kontinentů. Používají se dlouhé palné zbraně ráže maximálně 8 mm. Střílí se na 300 metrů 3x 40 ran v kategorii muži¹⁶

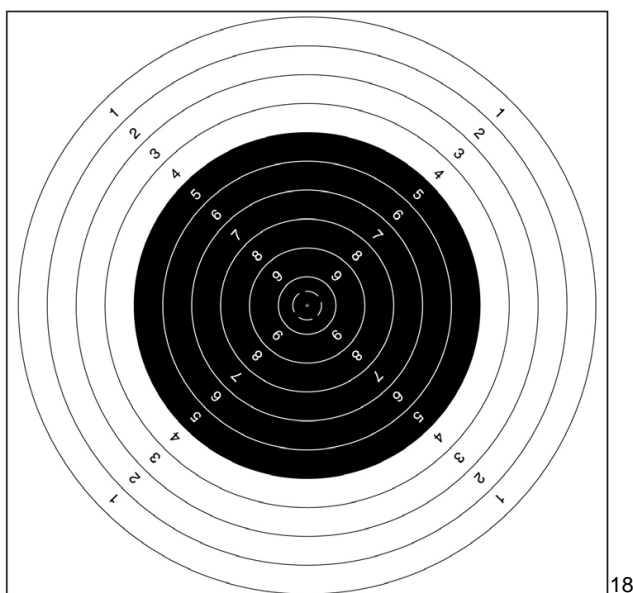
Parametry na papírový pevný terč jsou následující:

Desítka = 100 mm

Středová desítka = 50 mm

Průměr jedničkového kruhu = 1000 mm.

Nejmenší viditelný rozměr terčového listu činí 1300 x 1300 mm¹⁷

Obr. č. 1: Velikostně upravený puškový terč pro střelbu na 300 m

¹⁶ BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2, strana 76.

¹⁷ Autor neuveden. *General technical rules (Technická pravidla pro všechny disciplíny)*, vydané International Shooting Sport Federation, 2017, přeložili SŮVA Milan, MRŇÁK Přemysl a RYBÁŘ Jan. Vydáno pro vnitřní potřebu členů ČSS, z.s.

¹⁸ Obr. převzat z: Pravidla sportovní střelby [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: https://shooting.cz/pdf/180112-pss_2017_v2b_vt.pdf

6.1.2 Standartní puška

Tato disciplína vychází z již dříve rozvinuté disciplíny zvané armádní puška. Střílí se na 300 metrů 3x 20 ran, muži. Každá série ran se střílí v jiné poloze - vleže, vstoje, vkleče. Přestávka na změnu poloh činí 10 minut, celý závod bez přestávek trvá 2 hodiny a 30 minut. Používají se dlouhé palné zbraně ráže maximálně 8 mm.¹⁹

Parametry na papírový pevný terč jsou následující:

Desítka = 100 mm

Středová desítka = 50 mm

Průměr jedničkového kruhu = 1000 mm.

Nejmenší viditelný rozměr terčového listu činí 1300 x 1300 mm²⁰

6.1.3 Libovolná malorážka

Disciplína střílená malorážnými kulovými náboji LR .22 (long rifle 0,22 palce) s okrajovým zápalem a střelou z olova nebo jiného měkkého materiálu. Střílí se na vzdálenost 50m. Kategorie závodníků jsou muži, ženy, junioři, juniorky. Střílí se jak na Olympijských hrách, tak na mistrovství světa.

Kvalifikační závod se střílí 3x40 ran v polohách vkleče, vleže a vstoje.

Parametry na papírový terč jsou následující:

Desítka = 10,4 mm

Středová desítka = 5 mm

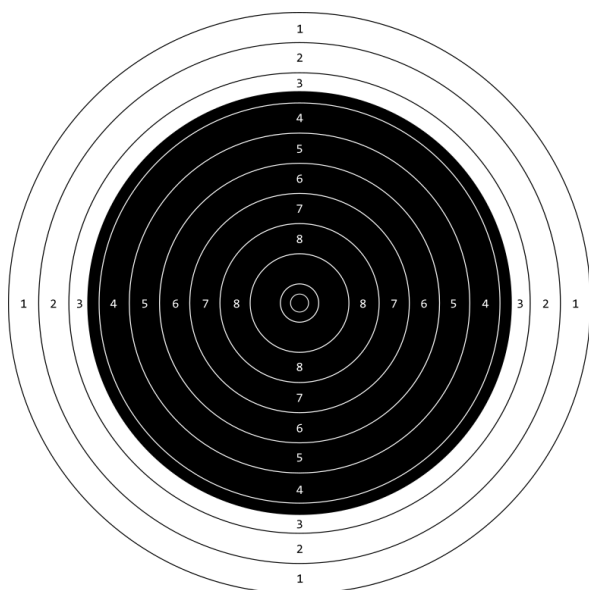
Průměr jedničkového kruhu = 154,4 mm.

---

¹⁹ BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2, strana 77.

²⁰ Autor neuveden. *General technical rules (Technická pravidla pro všechny disciplíny)*, vydané International Shooting Sport Federation, 2017, přeložili SŮVA Milan, MRŇÁK Přemysl a RYBÁŘ Jan . Vydáno pro vnitřní potřebu členů ČSS, z.s.

Nejmenší viditelný rozměr terčového listu činí 250 mm x 250 mm.²¹

22

Obr. č. 2: Velikostně upravený vzor terče pro střelbu z pušky na vzdálenost 50 metrů.

6.1.4 Sportovní malorážka

Zde si na své přijdou ženy i juniorky. Jsou zde povoleny jiné úpravy zbraně, hlavně tedy pažby, a také je zbraň lehčí, než u libovolné malorážky. Disciplína je střílená malorážnými kulovými náboji LR .22 s okrajovým zápalem a střelou z olova nebo jiného měkkého materiálu.

Střílí se ve dvou variacích na 50 metrů:

Sportovní malorážka 60 ran vleže ženy a juniorky

Sportovní malorážka 3x40 ran ženy a juniorky²³

²¹ Autor neuveden. *General technical rules (Technická pravidla pro všechny disciplíny)*, vydané International Shooting Sport Federation, 2017, přeložili SŮVA Milan, MRŇÁK Přemysl a RYBÁŘ Jan . Vydáno pro vnitřní potřebu členů ČSS, z.s.

²² Obr. převzat z: Pravidla sportovní střelby [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: https://shooting.cz/pdf/180112-pss_2017_v2b_vt.pdf

²³ BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelctví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2, strana 81.

Parametry na papírový terč jsou následující:

Desítka = 10,4 mm

Středová desítka = 5 mm

Průměr jedničkového kruhu = 154,4 mm.

Nejmenší viditelný rozměr terčového listu činí 250 mm x 250 mm.²⁴

6.1.5 Vzduchová puška

Vzduchová puška nemá takovou tradici, jako jiné disciplíny. Dlouho byla považována za nevhodnou, což se změnilo až po II. světové válce, kdy poraženým zemím byla zakázána výroba a dovoz zbraní. Toto omezení se ale nevztahovalo na vzduchové zbraně a tak Německo začalo výrobu a vývoj vzduchovek zdokonalovat.²⁵

Střelí se náboji diablo .177 na vzdálenost 10m. Kategorie závodníků jsou muži, ženy, junioři, juniorky. Střelí se jak na Olympijských hrách, tak na mistrovství světa. Kvalifikační závod se střelí 60 ran v poloze vstoje.

Parametry na papírový terč jsou následující:

Desítka = 0,5 mm

Průměr jedničkového kruhu = 45,5 mm

Minimální viditelný rozměr terčového listu je 80 mm × 80 mm.²⁶

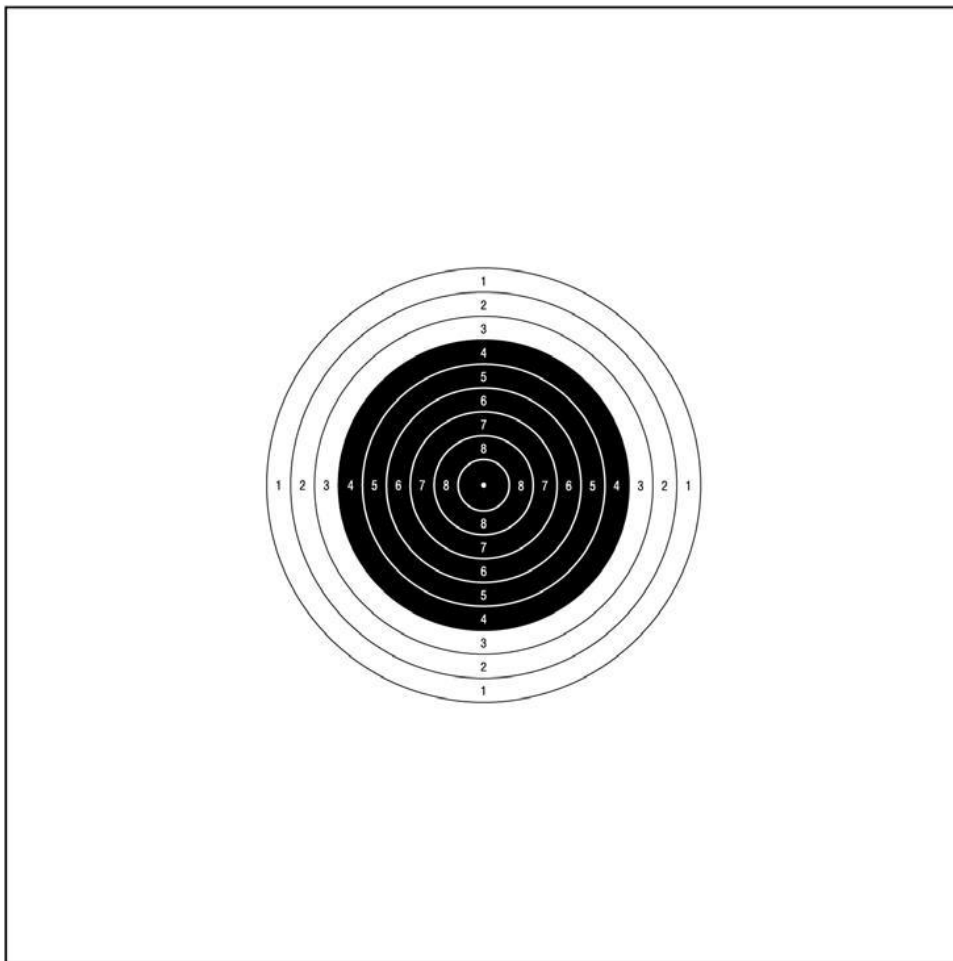
---

²⁴ Autor neuveden. *General technical rules (Technická pravidla pro všechny disciplíny)*, vydané International Shooting Sport Federation, 2017, přeložili SŮVA Milan, MRŇÁK Přemysl a RYBÁŘ Jan. Vydáno pro vnitřní potřebu členů ČSS, z.s.

²⁵ BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelctví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2, strana 83.

²⁶ Autor neuveden. *General technical rules (Technická pravidla pro všechny disciplíny)*, vydané International Shooting Sport Federation, 2017, přeložili SŮVA Milan, MRŇÁK Přemysl a RYBÁŘ Jan. Vydáno pro vnitřní potřebu členů ČSS, z.s.

27

Obr. č. 3: Velikostně upravený terč pro střelbu vzduchovou puškou na vzdálenost 10 metrů.

---

²⁷ Obr. převzat z: Pravidla sportovní střelby [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: https://shooting.cz/pdf/180112-pss_2017_v2b_vt.pdf

6.2 Pistolové disciplíny

Celkový přehled pistolových disciplín střílených na mezinárodní úrovni:

Název	vzdálenost	počet ran	finále	v programu
Disciplíny střílené muži a juniory				
Libovolná pistole	50 m	60	střílí se	MS, ME
Rychlopalná pistole	25 m	2x30	střílí se	OH, MS, ME
Vzduchová pistole	10 m	60	střílí se	OH, MS, ME
Standardní pistole	25 m	20+20+20	nestřílí se	MS, ME
Velkorážná pistole	25 m	30+30	nestřílí se	MS, ME
Disciplíny střílené ženami a juniorkami				
Sportovní pistole	25 m	30+30	střílí se	OH, MS, ME
Vzduchová pistole	10 m	60	střílí se	OH, MS, ME

6.2.1 Libovolná pistole

Jedná se o jednu z nejstarších disciplín, která má relativně neměnná pravidla už od roku 1900. Je zde podrobně upraveno, jak má zbraň vypadat, i jak má střelec zbraň držet. Na zbrani jsou povolena pouze otevřená mířidla, váha zbraně

by se měla pohybovat v rozmezí 1 - 1,2 kg. Povolena ráže zbraně je 5,6 mm, náboje musí být s okrajovým zápalem. Název libovolná pistole vznikl z toho, že kromě pár výše zmíněných podmínek nejsou na zbraň kladeny další technické nároky. Není stanoven odpor spouště, stejně tak vzdálenost mířidel ani váha zbraně nejsou stanoveny.

Libovolná pistole je mezi střelci považována za pomyslný vrchol mířené střelby, která vyžaduje vysoký stupeň technického umu a také vytrvalost

Libovolnou pistolí střílí pouze muži a junioři a to na 50 metrů, 60 ran v časovém limitu 120 minut.²⁸

Požadavky na papírový pevný terč jsou následující:

Desítka = 50 mm

Středová desítka = 25 mm

Průměr jedničkového kruhu = 500 mm

Minimální viditelný rozměr terčového listu: 550 mm × 550 mm.²⁹

6.2.2 Rychlopalná pistole

Tato disciplína, co se historie týče, je přesným opakem Libovolné pistole. Přestože se střílela již na prvních novodobých Olympijských hrách, tak v průběhu let si prošla mnoha změnami pravidel - od času, vzdálenosti, až třeba po druh terče. Jedná se ale také o jedinou pistolovou disciplínu, která se střílela na všech Olympijských hrách, na nichž byla sportovní střelba zařazena.³⁰

---

²⁸ BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2, strana 85.

²⁹ Autor neuveden. *General technical rules (Technická pravidla pro všechny disciplíny)*, vydané International Shooting Sport Federation, 2017, přeložili SŮVA Míla, MRŇÁK Přemysl a RYBÁŘ Jan. Vydáno pro vnitřní potřebu členů ČSS z.s.

³⁰ BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2, strana 89.

Pro střelbu se používají malorážné kulové náboje LR .22. Střílí se na vzdálenost 25 m v kategoriích muži a junioři. Střílí se jak na Olympijských hrách, tak na mistrovství světa. Kvalifikační závod se skládá z 5 terčů střílených v poloze stoje. Střílí se 2 části po 30 ranách, vždy po dvou pětiranných sériích v časech 8 s, 6 s a 4 s.

Požadavky na papírový otočný terč jsou následující:

Desítka = 100 mm

Středová desítka = 50 mm

Průměr pětkového kruhu = 500 mm

Minimální viditelný rozměr terčového listu: 550 mm × 550 mm.³¹

6.2.3 Velkorážní pistole

Na prvních olympijských hrách se tato disciplína nazývala armádní či služební pistole. Prvním vítězem této disciplíny na olympijských hrách byl John Payne z USA. Pravidla pro tuto disciplínu se velmi lišila, mnohdy i závod od závodu. Více sjednocena byla až po druhé světové válce a do dnešní podoby byla ujasněna v roce 1952. Zpočátku byly závodníky hojně využívané zbraně ráže .38. V současnosti se střílí krátkými palnými zbraněmi minimální ráže 7,62 mm, maximální povolená ráže je 9,65 mm.

Závod se střílí rozdělený do dvou půlek a je doménou výhradně mužů. Střílí celkem 60 ran. 30 ran na pevný terč a 30 ran na otočný na 25 metrů, přičemž všichni závodníci musí mít ostříleno nejprve na pevný terč, tzv. mířenou střelbu.

U pevného terče se střílí 6x5 ran v čase 5 minut na každou položku. Na terč otočný se střílí taktéž šest pětiranných sérií na 25 metrů. Při každé sérii se terč pětkrát otočí na 3 sekundy a poté se zas na 7 sekund skryje. Při každém otočení se musí vystřelit jen jedna rána.

---

³¹ Autor neuveden. *General technical rules (Technická pravidla pro všechny disciplíny)*, vydané International Shooting Sport Federation, 2017, přeložili SŮVA Milan, MRŇÁK Přemysl a RYBÁŘ Jan. Vydáno pro vnitřní potřebu členů ČSS, z.s.

Požadavky na papírový pevný terč jsou následující:

Desítka = 50 mm

Středová desítka = 25 mm

Průměr jedničkového kruhu = 500 mm

Minimální viditelný rozměr terčového listu: 550 mm × 550 mm

Na papírový otočný terč jsou požadavky následující:

Desítka = 100 mm

Středová desítka = 50 mm

Průměr pětkového kruhu = 500 mm

Minimální viditelný rozměr terčového listu: 550 mm × 550 mm³²

6.2.4 Sportovní pistole 30+30

Tato disciplína se střílí malorážnými kulovými náboji LR .22 na vzdálenost 25 m v kategoriích ženy a juniorky. Disciplína sportovní pistole, která vznikla jako obdoba střelby z velkorážní pistole mužů. Tato disciplína se střílí stejným způsobem, jak již bylo zmíněno výše v kapitole o velkorážní pistolí.

Střílí se jak na Olympijských hrách, tak na mistrovství světa. Kvalifikační závod se skládá z 30 ran mířených a 30 ran na otočný terč v poloze vstoje.

Požadavky na papírový pevný terč jsou následující:

Desítka = 50 mm

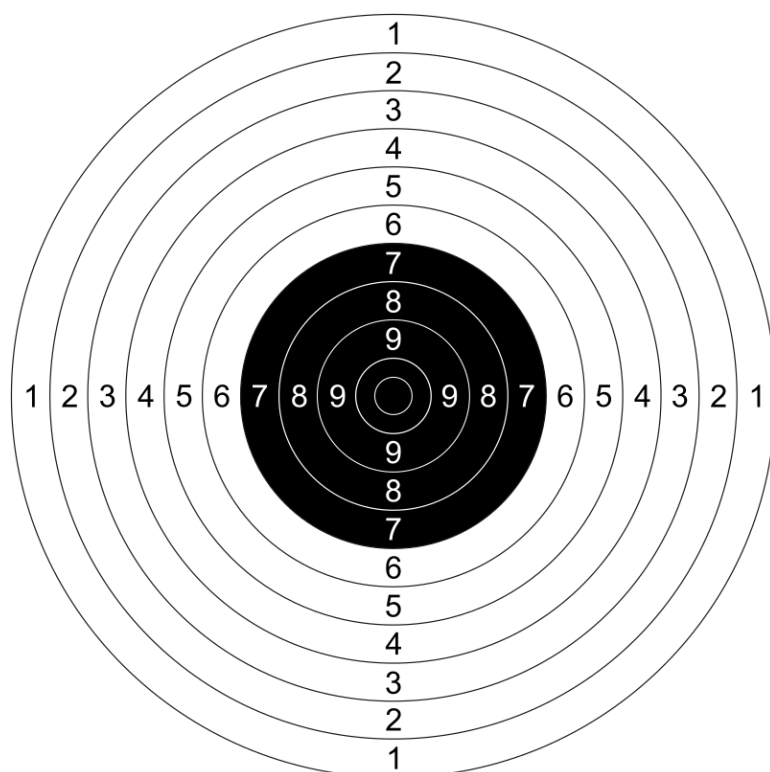
Středová desítka = 25 mm

Průměr jedničkového kruhu = 500 mm

Minimální viditelný rozměr terčového listu: 550 mm × 550 mm.

---

³² Autor neuveden. *General technical rules (Technická pravidla pro všechny disciplíny.)*, vydané International Shooting Sport Federation, 2017, přeložili SŮVA Milan, MRŇÁK Přemysl a RYBÁŘ Jan. Vydáno pro vnitřní potřebu členů ČSS, z.s.

33

Obr. č.4: Velikostně upravený vzor pevného papírového terče pro střelbu na 25 metrů.

Požadavky na papírový otočný terč jsou následující:

Desítka = 100 mm

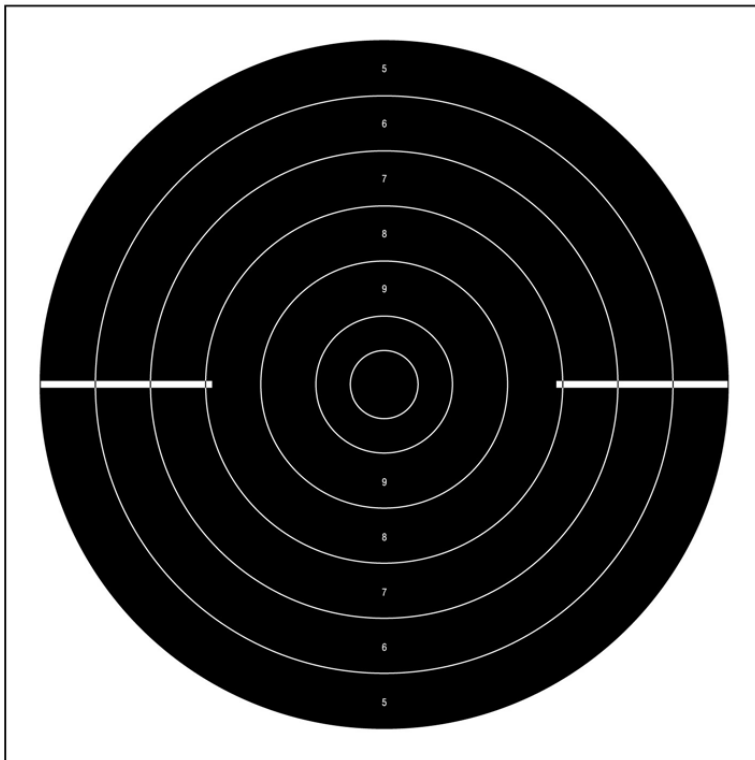
Středová desítka = 50 mm

Průměr pětkového kruhu = 500 mm

Min. viditelný rozměr terčového listu: 550 mm × 550 mm.³⁴

³³ Obr. převzat z: Pravidla sportovní střelby [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: https://shooting.cz/pdf/180112-pss_2017_v2b_vt.pdf

³⁴ Autor neuveden. *General technical rules (Technická pravidla pro všechny disciplíny)*, vydané International Shooting Sport Federation, 2017, přeložili SŮVA Milan, MRŇÁK Přemysl a RYBÁŘ Jan. Vydáno pro vnitřní potřebu členů ČSS, z.s.

35

Obr. č.5: Velikostně upravený vzor pevného papírového terče pro střelbu na 25 metrů.

6.2.5 Standartní pistole

Tato disciplína vznikla z potřeby pořádat nějaké méně náročné závody. Není zde tolik požadavků na kvalitu zbraně, jako u jiných disciplín. Jedná se o poměrně mladou disciplínu, která se poprvé střílela na mistrovství Evropy v roce 1969. Povolená ráže zbraně je 5,6 mm, náboje musí být s okrajovým zápalem. Střílejí muži a junioři na 25 metrů 3x20 ran. Každá část se skládá celkem z 60 ran, které jsou rozděleny na tři části, a ty na 4 série po 5 ranách.³⁶

Držení pistole v těchto závodech by mělo být pevnější než u závodů, které se celé stávají z mířené střelby, aby závodník měl zbraň pod kontrolou. Postoj by si měl závodník uchovat stejný, po celý čas závodu.

---

³⁵ Obr. převzat z: Pravidla sportovní střelby [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: https://shooting.cz/pdf/180112-pss_2017_v2b_vt.pdf

³⁶ BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelctví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2, strana 92.

Tato disciplína je poměrně náročná na taktiku střelby, jelikož je v každé části závodu závodník omezen jiným časovým úsekem. Obecně je mezi střelci doporučováno se nezdržovat sledováním každé rány v dalekohledu, jako tomu bývá u mířenky. Výhodné je i například vystřelit na začátku série tzv. duble, tj. dvojitou ránu. Čímž střelec získá více času pro další rány.

Část	Počet sérií / ran	Čas na jednu sérii
1. část	Čtyři série po pěti ranách	150 sekund
2. část	Čtyři série po pěti ranách	20 sekund
3. část	Čtyři série po pěti ranách	10 sekund

Požadavky na papírový pevný terč u této disciplíny jsou následující:

Desítka = 50 mm

Středová desítka = 25 mm

Průměr jedničkového kruhu = 500 mm

Minimální viditelný rozměr terčového listu: 550 mm × 550 mm.³⁷

6.2.6 Vzduchová pistole

Vzduchové pistole byly vyráběny původně pro zábavu. Až v 60. letech 20. století byla jejich konstrukce natolik zdokonalena, že pistole byly schopné podávat lepší a přesnější výkony, proto se tato disciplína řadí mezi ty novější. Poprvé vstoupila v mezinárodní známost na mistrovství světa ve Phoenixu v Arizoně.

Výhodou vzduchových zbraní je nízká cena střeliva a také nepříliš složité požadavky na střelnici. Lze za dodržení bezpečnostních pravidel střílet i v tělocvičně nebo na chodbě.³⁸

³⁷ Autor neuveden. *General technical rules (Technická pravidla pro všechny disciplíny)*, vydané International Shooting Sport Federation, 2017, přeložili SŮVA Milan, MRŇÁK Přemysl a RYBÁŘ Jan. Vydáno pro vnitřní potřebu členů ČSS, z.s.

³⁸ BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2, strana 93,94.

Pro střelbu se používají náboje diablo .177 (4,5 mm) na stlačený vzduch nebo CO₂. Střílí se na vzdálenost 10m v kategoriích muži, ženy, junioři, juniorky. Střílí se jak na Olympijských hrách, tak na mistrovství světa. Kvalifikační závod se skládá z 60 ran v poloze vstoje. Střílí se jedna rána do jednoho terče, pro lepší a přesnější vyhodnocování výsledků.

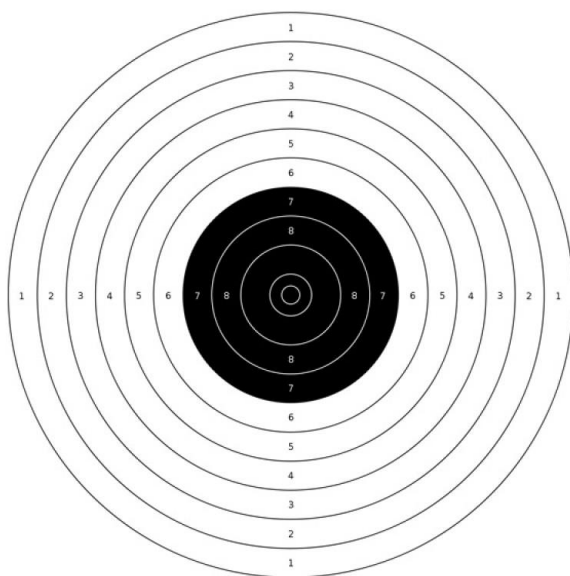
Požadavky na papírový terč jsou následující:

Desítka = 11,5 mm

Středová desítka = 5 mm

Průměr jedničkového kruhu = 155,5 mm

Minimální viditelný rozměr terčového listu: 170 mm × 170 mm.³⁹

40

Obr. č.6: Velikostně upravený vzor terče pro střelbu ze vzduchové pistole na vzdálenost 10 metrů.

³⁹ Autor neuveden. *General technical rules (Technická pravidla pro všechny disciplíny)*, vydané International Shooting Sport Federation, 2017, přeložili SŮVA Milan, MRŇÁK Přemysl a RYBÁŘ Jan. Vydáno pro vnitřní potřebu členů ČSS, z.s.

⁴⁰ Obr. převzat z: Pravidla sportovní střelby [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: https://shooting.cz/pdf/180112-pss_2017_v2b_vt.pdf

6.3 Střelba na letící terče

Jako letící terče se používají asfaltové terče různých hmotností a rozměrů vržené vrhačkou z věže nebo zákopu. Nejčastější jsou asfaltové terče o průměru 110 mm, výšce 25-26 mm a váze 105 gramů.

Vyrábí se v černé, bílé, žluté a oranžové barvě a pro střelbu musí být použita ta barva, která je v kontrastu s pozadím.⁴¹ Jedná se o disciplíny střílené brokovými zbraněmi.

6.3.1 Trap

Soutěž v trapu se v minulosti střílela na 200 ran, dnes se střílí pouze na 150 ran. Prvních 125 ran má každý střelec 2 rány na každého holuba, posledních 25 ran pouze jednu jedinou ránu. Během prvních 125 ran (5 x 25 ran) se střelci na 5 střeleckých stanovištích vždy po 25 odstřílených ranách posouvají.

Střelec se na každém z nich připravuje do postoje, se zbraní nabitou, usazenou v rameni a dává si povel „hop“ znamená k vystřelení terče. Na jeho sestřelení má jen 1,2 vteřiny, neboť letí ze vzdálenosti 15 metrů rychlostí 30 m/s. Používají se brokové kozlice ráže 12.

Obměnou je doubletrap, kdy střelec střílí na dva různě letící cíle vystřelené zároveň a střílí se u mužů 150 terčů a u žen 120 terčů.⁴²

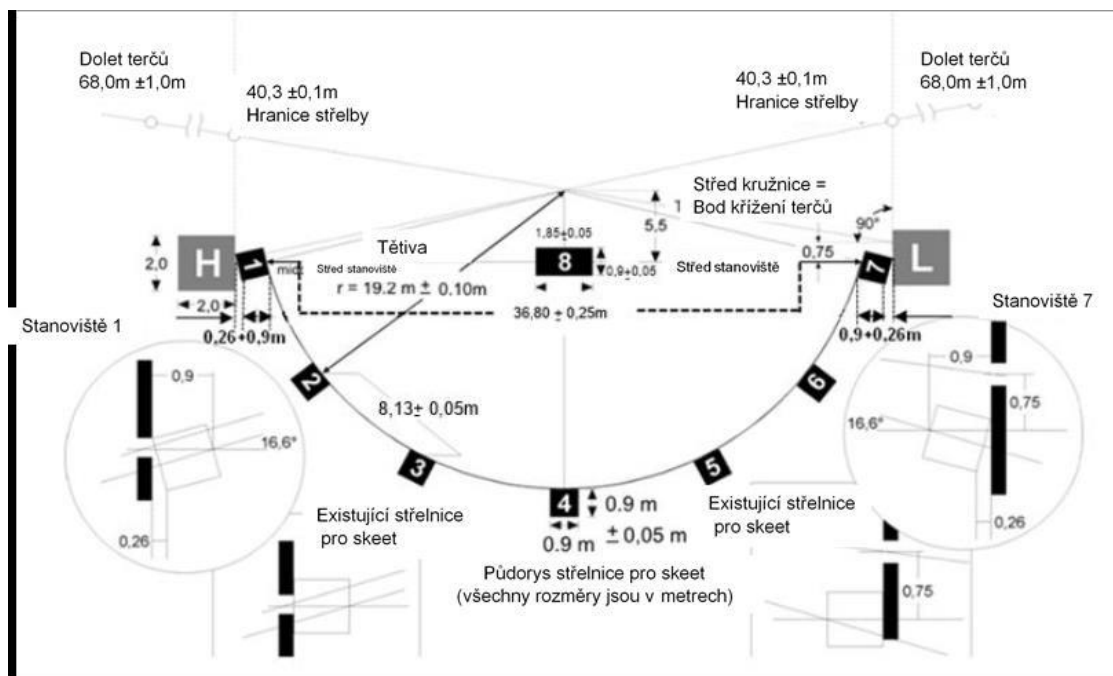
---

⁴¹ Autor neuveden. *General technical rules (Technická pravidla pro všechny disciplíny)*, vydané International Shooting Sport Federation, 2017, přeložili SŮVA Milan, MRŇÁK Přemysl a RYBÁŘ Jan. Vydáno pro vnitřní potřebu členů ČSS, z.s.

⁴² BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelctví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2, strana 100,101.

Pro střelbu se používají brokové kozlice (hlavně jsou umístěny nad sebou) ráže 12. Nejčastěji se vyskytujícími výrobci zbraní u disciplíny skeet jsou: Perazzi (Itálie), Beretta (Itálie), Benelli (Itálie) a Česká zbrojovka.⁴⁴

Obr. č. 8: Vyobrazení střelnice a jednotlivých střeleckých stanovišť pro brokovou střelbu disciplíny skeet.

⁴⁴ BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2, strana 101.

⁴⁵ Obr. převzat z: Pravidla sportovní střelby [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: https://shooting.cz/pdf/180112-pss_2017_v2b_vt.pdf

7 Střelecké soutěže mimo pravidla ISSF

7.1.1 Střelba z předovek

Předovkami jsou zvané zbraně nabíjené zepředu od ústí hlavně. Při nabíjení se nepoužívají nábojnice, ale do hlavně se vkládá zvlášť černý střelný prach, ucpávka a olověná střela nebo broky či sekané olovo. Střelbu z předovek provozují hlavně milovníci historie. Vzhledem k vysoké ceně původních historických zbraní se používají jejich repliky, tzn. nově vyrobené napodobeniny.

Pro střelbu z těchto zbraní je nutné jejich ověření prováděné Českým úřadem pro zkoušení zbraní a střeliva. Pokud předovka slouží ke sbírkové činnosti, nepožaduje se její ověření. První předovka byla zkušebnou ověřována v Československu v roce 1923, jednalo se o rakouskou perkusní pistoli Lorenz. Další dvě zbraně typu Lorenz byly zkoušeny až o hodně let později a to v roce 1971. Jednalo se o pistoli a pušku. V Československu bylo povoleno držení pouze originálů historických zbraní, které byly vyrobeny před rokem 1870. Pro držení byl požadován zbrojní průkaz.

V roce 1968 vznikl v Praze Klub vojenské historie (KVH), který začal pořádat soutěže na střelnici Svazarmu v Praze 5 – Jinonicích. V roce 1980 vydává tento klub první Československá pravidla pro střelbu z předovek.

Roku 1983 je vydán nový zákon o zbraních a střelivu, který mimo jiné povoluje již držení a střelbu z replik předovek. Tím se otevírá nové pole působnosti pro pořádání závodů z nich.

K velikému rozmachu se toto odvětví střelby dostává po roce 1992, kdy dochází k úpravě pravidel a jejich přiblížení se pravidlům mezinárodním. Od roku 1993 je pořádáno mistrovství České republiky pod záštitou Českého střeleckého svazu. Střílí se soutěže pro krátké i dlouhé zbraně.

Mezinárodní pravidla u pravidla pro 44 disciplín. Střílí se jak družstva, tak i jednotlivci, pušky i pistole. 41 disciplín bylo pojmenováno podle konstruktérů zbraní nebo jiných významných osobností s nimi spojených. Další tři disciplíny jsou vytvořené pro zbraně, které nesplňují všechna kritéria, dostaly pojmenování Lorenz, Sugava a Brandejs.

Střeleckou činnost zaštiťuje v České republice Český střelecký svaz, který je mimo jiné také členem mezinárodní federace Muzzle Loaders Arms International Committee (M.L.A.I.C.). Hodně Klubů vojenské historie se mimo střelby zabývá i uniformami a historickou výstrojí. Účastní se různých dobových rekonstrukcí bitev a jiných slavností.⁴⁶

7.1.2 Střelba z armádních zbraní

Existují kluby zaměřené přímo na problematiku armádních zbraní. Ve většině případů se jedná o zbraně již vyřazené z výstroje armády – opakovací pušky, samopaly, pistole...

Závody z armádních zbraní nemají jednotná pravidla a to hned ze dvou důvodů. Jednak se závody dost často střílí na střelnicích v terénu a nelze zajistit shodné podmínky. A potom také neexistuje jednotný pořadatel a každý klub si pořádá své závody. Namátkou klub SSK Lišov pořádá závod nazvaný Vojenská puška Lišov, klub SSK Žišov pořádá zas závod zvaný První žišovská rána. A takových to závodů se pořádá po republice nesčetně. Závodníci se obvykle účastní v dobové uniformě nebo aspoň oblečení přizpůsobené době, ze které zbraň pochází.

Ač závody nemají jednotná pravidla, mají svůj význam v rozvoji střelectví, neboť napomáhají udržovat a utužovat dobré vztahy mezi střeleckými kluby i střelci.

7.1.3 Střelba na mizející cíle

Střelba na mizející cíle nemá mezinárodní charakter, avšak jako národní disciplína je velmi oblíbená. Závody u nás pořádá Český střelecký svaz, který pod sebou dokonce sdružuje i kluby přímo zaměřené na střelbu na mizející cíle.

„Disciplíny na mizející cíle jsou jednak malorážkové, tak velorážní.

A1 - malorážní puška se zaměřovacím dalekohledem (puškohledem), označení M – Pu - MC(Pu) na cíle do 50 metrů.

---

⁴⁶ BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2, strana 105-108.

A2 - malorážní puška s otevřenými mířidly (muška-hledí), M - Pu – MC (OM) na cíle ve vzdálenosti 50, 33, 17 metrů.

B1 - velkorážní puška standartní, VStPu – MC, ráže 7 – 8 mm, vzdálenost 300 metrů.

B2 - velkorážní libovolná puška, VLPu – MC, ráže do 8 mm, vzdálenost 300 metrů.⁴⁷

7.1.4 Střelba na kovové siluety

Mezi zakládající členy světové Unie IMSSU (International Metal Siluete Shooting Union) patří i Česká republika. Unie byla založena roku 1992 v Paříži. V České republice toto odvětví střelby zastupuje Česká asociace střelby na kovové siluety (CzMSSA), která vznikla 6. ledna 1993.

Závody se střílí jak z dlouhých, tak krátkých zbraní. V České republice se tyto zbraně i vyrábí firmou PICRA, neboť požadavky na jejich vlastnosti se odlišují, od běžně používaných zbraní.

„Název firmy tvoří počáteční písmena jména majitele PIC- Picek, a místa vzniku - RA Rakovník. Dlouholetý zájem o palné zbraně a téměř dvacetileté působení jako aktivní sportovní střelec vyvrcholil u Ivo Picka tím, že získal v r. 1996 koncese na vývoj a výrobu střelných zbraní a střeliva a od této doby se začal intenzivně věnovat vývoji zbraní pro střelbu na kovové siluety. Jako začínající siluetový střelec totož v té době rychle zjistil, že na tuzemském trhu tyto zbraně akutně chybí. V roce 1997 již slavily pistole PICRA SP-96 první úspěchy na mezinárodních závodech. V roce 2000 se rodina siluetových pistolí rozrostla o velko a malorážní revolvery PICRA SR-97 a v dnešní době střílí siluetovými zbraněmi PICRA veškerá česká reprezentace a desítky zahraničních střelců a zbraně z Rakovníka získávají nejcennější kovy z ME a MS. Jejich majitelé s nimi vytvořili již řadu světových rekordů.“⁴⁸

---

⁴⁷ BRYCH Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 9788024638652, Strana 110.

⁴⁸ PICRA s.r.o. [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: <https://www.picra.cz/o-nas/>

Tato střelba je náročná svými požadavky jak na střelnice (dlouhé mnohdy až 500 metrů), tak i na zbraň a střelivo, které musí být dostatečně výkonné, aby zvládlo shodit kovovou siluetu.

Každá střelecká disciplína se skládá ze čtyř různých terčů (kuře, prase, krocán, beran) střílených a čtyři vzdálenosti. Cílem je porazit všechny figury zvířat, kterých je na každé vzdálenosti pět.

Čeští střelci jsou v tomto odvětví velmi úspěšní. Umisťují se pravidelně na medailových pozicích a ani první zlaté místo jim není cizí. Několikrát byla dokonce Česká republika pořadatelem mistrovství světa nebo Evropy.⁴⁹

7.1.5 Praktická střelba

Tento sport vznikl jako mnoho dalších ve Spojených Státech Amerických. U poválečného zrodu této disciplíny stáli Jeff Cooper a Howland Taft. Záhy se toto odvětví stalo velmi oblíbeným i jinde po světě, neboť v sobě spojuje potřebu rychlosti a zároveň přesnosti. V roce 1976 vznikla mezinárodní organizace IPSC (The International Practical Shooting Confederation), sdružující jednotlivé národní organizace.

Základní filosofii této střelby lze charakterizovat latinskými slovy: Diligentia – Vis – Celeritas (přesnost – síla – rychlost). Střelecké situace na závodech se navozují tak, aby střelec měl možnost volby, jak situaci vyřešit. Přičemž ale musí zohlednit výsledný čas splnění. Není předepsáno ani, jak má závodník zbraň držet. Rozlišují se situace „zveřejněné“, kdy střelec zná postavení terčů a neterčů, a situace „tajné“, kdy střelec neví a nezná a musí situaci řešit, až jak se mu odkryje.

---

⁴⁹ BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2, strana 113-115.

Při závodech se používají jak terče papírové, tak i pohyblivé nebo kovové sklápěcí.⁵⁰

„Papírové terče mají tři hodnotící zóny: Alfa (5 bodů), Charlie (3 body / minor, 4 body / major), Delta (1 bod / minor, 2 body / major). V terči se většinou hodnotí dva nejlepší zásahy. Kovové terče mají hodnotu 5 bodů a pro hodnocení zásahu musejí padnout. Penalizace se uplatňuje při nezasažení terče uvedeným počtem zásahů, a to dvojnásobným počtem záporných bodů, než je možný počet bodů za nejlepší zásah. Princip hodnocení je založen na získání co největšího bodového skóre v co nejkratším čase. Motto IPSC jsou latinská slova "Diligentia, Vis, Celeritas" (DVC), v překladu "Přesnost, Síla, Rychlost". Bodovací metoda Comstock, pojmenovaná po svém tvůrci Waltu Comstockovi, dává soutěžícímu neomezenou dobu na dokončení střelecké situace a možnost vystřelit neomezený počet ran. Doba střelby je měřena od startovního signálu po poslední výstřel pomocí tzv. timeru (ruční elektronické zařízení pro měření doby střelby a počítání výstřelů).“⁵¹

7.1.6 Evropský policejní parkur (EPP)

Hlavním rozdílem od praktické střelby je, že jsou situace, které závodník řeší, předem definované a lze je proto dlouhodobě trénovat. Střílet lze jak pistolí, tak revolverem, jejichž minimální ráže je 7,62 mm, od roku 1995 změna na 9 mm Luger, .38 Special, .357 Magnum. Střílí se jen na papírové terče.

„Závod se skládá ze 7 částí. Každý závodník střílí do jednoho terče postupně ze vzdálenosti 7, 35, 30, 25, 20, 15, 10 metrů v předepsaných polohách (vstoje, vleže, vsedě, zpoza krytu, vkleče) s předem stanoveným způsobem držení zbraně (jednoruč, obouruč) a nabíjení. Na každou část je stanoven čas střelby a počet výstřelů. Celkový čas činí 5 minut a 30 sekund a závodník může vystřelit celkem 50 nábojů. Vše probíhá na určené povely, každý závodník má svého časoměřiče.

---

⁵⁰ BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2.

⁵¹ Asociace Sportovní Dynamické Střelby České Republiky - Co je IPSC? [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: <https://www.ipsc.cz/index.php/co-je-ipsc/co-je-ipsc-article>

*Součet bodů všech částí dává celkový výsledek. Maximálně je možno dosáhnout 250 bodů, nejlepší střelci dosahují výkonu nad 240 bodů.*⁵²

7.1.7 Armádní soutěže ve střelbě

Historicky se armáda zaměřovala hlavně na schopnost vojáků nabíjet zbraně co nejrychleji zepředu a vystřelit směrem vpřed. Na přesnost se tolik nehledělo, střílelo se na krátké vzdálenosti a většinou i do davu lidí. S příchodem nové éry zbraní, nabíjených zezadu, se armáda začala soustředit i na větší přesnost zasažení cíle. Až teprve tehdy začaly vznikat spolky, sdružující převážně vojáky z povolání. Armáda začíná pořádat soutěže ve střelbě.

V letech 1918-1938 patřili armádní střelci mezi nejlepší. Byli zařazováni i mezi olympijskou reprezentaci. Po roce 1948 byl armádní sport vládou velmi podporován. 1. října 1948 byl Ministerstvem národní obrany ustanoven Armádní tělocvičný klub (ATK), pod který byli sdruženi členové armády. V průběhu let docházelo k různým reorganizacím a změnám názvů. Nakonec se název ustálil na Armádní klub DUKLA, jehož název je stále používán do současnosti. Jako zaměstnanci armády nás reprezentují někteří sportovci, například Barbora Špotáková.⁵³

7.1.8 Akademické soutěže ve střelbě

Střelba má na vysokých školách tradici už od první republiky. Dříve byla považována za podstatnou z důvodu výuky branné výchovy na školách. Střelba se prováděla hlavně vzduchovými zbraněmi. Rozvoj používání malorážných zbraní brzdila jejich cena i cena střeliva. Po druhé světové válce výuku a rozvoj střelby zaštiťovala organizace Svazarm. Základní organizace Svazarmu se nacházely skoro při každé vysoké škole.

---

⁵² BRYCH Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 9788024638652, strana 123.

⁵³ BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2, strana 127-129.

Ve známost na akademické půdě vešla významně sportovní střelba roku 1977, základní organizace Svazarmu při Pedagogické fakultě University Karlovy v Praze uspořádala první ročník akademických střeleckých soutěží.⁵⁴

Významnou organizací na akademické půdě je VICTORIA - Vysokoškolské sportovní centrum Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy. Tato organizace se snaží být nápomocná vrcholovým sportovcům ve skloubení studijního a sportovního života. Na stránkách VICTORIE se píše:

„VICTORIA staví především na osobnostech, které jsou schopné skloubit sport a vzdělání, v případě trenérů a servisních pracovníků pak sportovní vědu, metodiku a trénink. Je unikátní platformou, která zavádí moderní metody do tréninku a kde prostřednictvím nejnovějších poznatků v oblasti sportu zabezpečuje konkurenceschopnost reprezentantů na mezinárodní úrovni za přispění špičkového servisního zajištění, materiálního vybavení, genderově vyváženého personálního a sociálního zabezpečení.“⁵⁵

7.1.9 Závody pořádané Policií České republiky

Policie České republiky pořádá vlastní systém soutěží ve sportovní střelbě. V rámci těchto soutěží si organizátoři, tj. Útvar policejního vzdělávání a služební přípravy, krajská ředitelství policie nebo útvary policie s celostátní působností nebo Policejní prezidium České republiky, ověřují schopnosti, znalosti, bezpečnostní návyky příslušníků Policie České republiky.

Pořádání soutěží je upraveno pokynem policejního prezidenta ze dne 17. února 2014, k organizaci a zabezpečení policejních sportovních soutěží, který upravuje nejen pořádání střeleckých soutěží, ale i soutěží v jiných kategoriích, ve kterých se pořádá i policejní mistrovství. Jsou jimi například: jízda na koni, soutěž psůvodů, víceboj nebo plavání se záchranou tonoucího.

---

⁵⁴ BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2, strana 131-134.

⁵⁵ VICTORIA VSC – O nás [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: <https://www.vsc.cz/o-nas>

Policejní soutěže ve sportovní střelbě se pořádají ve dvou hlavních kategoriích:

- 1) Služební pistole – ženy, muži a družstva
- 2) Odstřelovací puška - ženy, muži a družstva (V kategorii jednotlivci, žena ještě nesoutěžila.)

V soutěžích ve sportovní střelbě jsou tři stupně pořádaných závodů, a to:

- 1) Přebor - Postupový přebor se organizuje na úrovni krajských útvarů Policie České republiky a útvaru s celostátní působností. Na základě jeho výsledků se nominují tři nejlepší muži a tři nejlepší ženy a tři nejlepší týmy na policejní mistrovství České republiky. Pro zúčastnění se jedná o součást výkonu služby.
- 2) Mistrovství - Jedná se o celorepublikovou soutěž, ve které mohou soutěžit jak jednotlivci, tak družstva. Účast na mistrovství je pro policisty v rámci výkonu služby. Policejní mistrovství České republiky se pořádá jednou ročně na střelnici Opařany nedaleko Tábora. V letech 2020, 2021 nebylo pořádáno z důvodu nepříznivé situace Covid-19. Letošní mistrovství se také neuskutečnilo kvůli nemožnosti ubytovat účastníky mistrovství v Solenicích. Mistrovství se účastní kolem 100 závodníků.
- 3) Mezinárodní soutěž - Organizuje a pořádá Evropská policejní sportovní unie (Union Sportive des Polices d'Europe), Světová policejní unie (Union Sportive Internationale des Polices) nebo jiný zahraniční či domácí bezpečnostní sbor. Účast na mezinárodní soutěži je překážkou ve výkonu služby z důvodu obecného zájmu.⁵⁶
- 4) Ostatní soutěže - Organizují se pro ověření zdatnosti příslušníků Policie České republiky. Současně se prověřuje i jejich připravenost a vycvičenost k výkonu služby nebo se porovnávají schopnosti příslušníků mezi útvary. Závodníci se jich účastní v rámci výkonu služby.⁵⁷

---

⁵⁶ §68 odst. 5 písm. b), zákon č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů v posledním znění

⁵⁷ Pokyn policejního prezidenta ze dne 17. února 2014, k organizaci a zabezpečení policejních sportovních soutěží

8 Sportovní střelba na Olympijských hrách

8.1 Atény 1896

Piere Coubertin, jeden ze zakladatelů novodobých olympijských her, se zasloužil i o zařazení střelby do programu. P. Coubertin byl totiž výborný střelec z pistole, proto pokládal za samozřejmé, že střelba bude do programu her zařazena.

Přestože záměr znovuoobnovení olympijských her poukazoval hlavně na antiku, byly do nich zařazeny i sporty, které se tehdy neprovozovaly. Mezi nimi i střelba. Z výsledkových listin nelze přesně vyčíst, kolik bylo účastníků střeleckých disciplín. Jan Brych v knize *Historie střelectví z ručních palných zbraní* píše o počtu přesahujícím 120 účastníků.

8. a 9. dubna 1896 se střílel první závod, který zahájila prvním výstřelem samotná řecká královna. Závod se střílel armádní puškou na 200 metrů. Střílelo se celkem 40 ran. Bohužel není známo, na jaký terč se střílelo, ani jaký byl postup hodnocení. Výsledková listina se nezachovala úplná, je pouze známo u některých střelců počet dosažených bodů a počet zásahů.

V dalším závodě se střílela libovolná puška. Tentokrát se střílelo na 300 metrů, celkem 4x10 ran. Obě puškové disciplíny se střílely vleže.

Na olympiádě se dále střílely pistolové disciplíny. A to vojenská pistole, rychlopalná pistole a libovolný revolver. U vojenské pistole se zachovaly výsledky prvních tří závodníků. Dalších 13 je na výsledkové listině uváděno bez udání počtu bodů i zásahů

<i>„John Paine</i>	<i>USA</i>	<i>442 bodů</i>	<i>25 zásahů</i>
<i>Sumner Paine</i>	<i>USA</i>	<i>380 bodů</i>	<i>23 zásahů</i>
<i>Nikolas Morakis</i>	<i>Řecko</i>	<i>205 bodů</i>	<i>neuveдено⁵⁸</i>

Rychlopalná pistole se střílela na 25 metrů, celkem 30 ran. Zda čas byl omezen, není známo. Závodů se původně mělo účastnit 6 střelců, ale dva nebyli připuštěni,

---

⁵⁸ BRYCH Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 9788024638652, strana 63.

neboť jejich zbraně neodpovídali pravidlům soutěže. Celý závod dopadl nakonec takto:

„Ioannis Frangoudis	Řecko	344 bodů	23 zásahů
Georgios Orphanidis	Řecko	249 bodů	20 zásahů
Holger Nielsen	Dánsko	neuveđeno	neuveđeno
Sidney Merlin	Velká Británie	neuveđeno	neuveđeno ⁵⁹

8.2 Paříž 1900

Olympijské hry měli hned dvě prvenství. Účastnili se jich čeští sportovci a pak také poprvé v historii ženy. Tyto olympijské hry se konaly současně se světovou výstavou v Paříži a historikové se dodnes neshodnou, které střelecké disciplíny se konaly v souvislosti s hrami a které byly pouhou zábavní atrakcí pro návštěvníky světové výstavy

8.3 Saint Louis 1904

V tomto roce nebyly střelecké soutěže zařazeny do programu olympijských her.

8.4 Londýn 1908

Na těchto olympijských hrách měli premiéru malorážkové disciplíny. Jednalo se o závod na 50 a 100 yardů vleže při střelbě 20 ran. Dále se také střelily soutěže ve velkorážné terčovnici (jak družstva, tak i jednotlivci) i libovolné pistoli. Pořádán byl také závod na běžícího jelena, ve které však startovala jen dvě družstva – Anglie a Švédsko. V brokových disciplínách se střelil trap na střelnici v Uxendenu.⁶⁰

---

⁵⁹ BRYCH Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 9788024638652, strana 69.

⁶⁰ BRYCH Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 9788024638652, strana 70.

8.5 Stockholm 1912

Na těchto hrách se střílelo poměrně hodně střeleckých disciplín, bohužel se ale podobný popis pravidel nezachoval a většina zdrojů uvádí jen disciplíny, které měly pokračování na následujících olympijských hrách, jednalo se především:

Pistolové disciplíny

- revolver a pistole (závodili jednotlivci i družstva)
- soubojová pistole (též závodili jednotlivci i družstva)

Puškové disciplíny

- Malorážka vleže – střílelo se jak v čtyřčlenných družstvech, tak samotní závodníci
- Malorážka na mizející terč (závodili jednotlivci i družstva)
- Libovolná puška (závodili jednotlivci i družstva)
- Vojenská puška na 300 nebo 600 metrů jednotlivci
- Běžící jelen – tato disciplína se střílela ve dvou variantách a to buď jednotlivé rány, nebo dvojstřely, kdy závodník při běhu jelena musel zvládnout znovu nabít a vystřelit. Samozřejmostí je, že už v této době se používaly pušky opakovací, nejčastěji s přímotažným závěrem.

Jelikož zanedlouho po hrách ve Stockholmu přišla 1. světová válka, tak Olympijské hry v roce 1916 nemohly být uspořádány.⁶¹

8.6 Antverpy 1920

V roce 1918 vznikla Československá republika, proto olympijských her v roce 1920 se účastnili i naši sportovci. Střelci ale do prvních míst na hrách nezasáhli.

---

⁶¹ BRYCH Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 9788024638652, strana 70.

Českoslovenští střelci se zúčastnili závodů v libovolné pistoli a armádní pušce. Na výsledkových listinách lze dohledat 8 jmen střelců.⁶²

8.7 Paříž 1924

Tyto hry přinesly do střeleckého sportu zmatek, neboť pořadatelé nerespektovali dříve dohodnutá pravidla. Střílela se například jen jediná pistolová disciplína, kterou pořadatelé nazvali automatická pistole. Probíhalo to tak, že se střílelo na 25 metrů po 6 ranách tři položky, celkem tedy 18 ran. Ale například libovolná pistole, která se již stala skoro tradiční disciplínou, se na olympijských hrách se v Paříži nestřílela.⁶³

8.8 Amsterdam 1928

Organizátorům olympijských her v Amsterdamu se nepodařilo zajistit vhodnou střelnici, proto se střelecké disciplíny nekonaly.

8.9 Los Angeles 1932

Českoslovenští střelci se bohužel těchto her nezúčastnili. Taktéž mnoho dalších států bylo ovlivněno světovou krizí a hry byly pořádány jen jaksí omezeně. Střílely se jen dvě disciplíny. Jednalo se o libovolnou malorážku (vleže na 50 metrů, 30 ran, na terč 20/14) a rychlopalná pistole.⁶⁴

8.10 Berlín 1936

Tyto hry byly po dlouhé době konečně pořádány podle dohodnutých pravidel UIT (Union Internationale de Tir – původní pojmenování střelecké unie, pozdější ISSF). Zároveň také byly ale ovlivněny místem pořádání, což bylo tehdy již nacistické Německo s Adolfem Hitlerem u moci. Ač bylo mezinárodnímu

---

⁶² BRYCH Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 9788024638652, strana 71.

⁶³ BRYCH Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 9788024638652, strana 71.

⁶⁴ BRYCH Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 9788024638652, strana 72.

olympijskému výboru přislíbeno, že hry budou apolitické, stejně byly využity k propagaci síly Německa.

Střílely se tyto soutěže:

- Libovolná malorážka - na 50 metrů 30 ran, na terč 20/14. Tehdy poprvé se dosáhlo absolutního rekordu nástřelem 300 bodů, který nastřílel závodník Rogeberg reprezentující Norsko.
- Libovolná pistole – vítězen se stal švédský závodník Torsten Ullman s nástřelem 559 bodů.
- Rychlopalná pistole – Zde exceloval Německý tým, který střílel tehdy novinkou a to pistolí Walter Olympia, která oproti ostatním byla konstruována na náboj .22 Short (nikoliv .22 Long rifle).⁶⁵

8.11 Olympijské hry po II. světové válce

Druhá světová válka značně zasáhla do průběhu her. Hry, které měly být pořádané v roce 1940 a 1944 byly zrušené. Znovu se tradice obnovila až v roce 1948 a to pořádáním her v Londýně. Přesto se jich ale neúčastnily všechny státy, účast byla zapovězena poraženým státům (Německo a Japonsko). I v dalších letech byly hry do značné míry ovlivněny politikou, ale o tom má práce nepojednává.

Důležité je, že závody ve sportovní střelbě už po druhé světové válce probíhaly podle dohodnutých pravidel UIT, a to ve všech disciplínách, které na olympijských hrách pořádající země otevírala.⁶⁶ Více o jednotlivých disciplínách, které se střílely na Olympijských hrách, je zmíněno u každé z nich.

---

⁶⁵ BRYCH Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 9788024638652, strana 72.

⁶⁶ BRYCH Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 9788024638652, strana 73,74.

9 Sportovní zbraně a střelivo

Kvalitní zbraně pro závody, podléhají přísným pravidlům pro jednotlivé disciplíny a kladou si velké nároky na výrobce. Z toho důvodu ani jejich výrobní hodnota není zanedbatelná. Olympijské a závodní zbraně se vyrábějí v menších sériích, a proto Česká zbrojovka na tomto trhu moc nefiguruje, neboť v minulém režimu byl kladen důraz více na kvantitu než kvalitu a vrcholové zbraně se dovážely ze Sovětského svazu. O to více ale ve Zbrojovce převládá výroba zbraní loveckých a služebních. Vyhlášenými výrobci zbraní určených pro vrcholové sportovce jsou Steyr (Rakousko), Hammerli (Švýcarsko), Walther (Německo), či Bereta a Perazzi (Itálie).

V České republice vyrábí střelivo firma Sellier & Bellot. Ve výrobě střeliva pro brokové zbraně vyniká, ale ne už u jiných druhů. Vynikající vrcholové střelivo pro pistole a pušky vyrábí anglická firma ELEY Tenex nebo finská firma Lapua.⁶⁷

„Při výběru střeliva pro vrcholovou střelbu se bere v potaz jeho rozptyl, spolehlivost, ale i vyrovnanost v rámci různých sérií. Hodně také záleží na stáří a uskladnění střeliva nebo i druhu prachu, který se jako náplň používá.“⁶⁸

---

⁶⁷ BRYCH Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 9788024638652, strana 135-137.

⁶⁸ BRYCH Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 9788024638652.

10 Psychologie sportovního střelce

„Psychologická příprava je adaptační proces, zaměřený k dlouhodobému vytváření rysů osobnosti a motivů, které jsou předpokladem vysoké výkonnosti, a k ovlivnění aktuálních psychických stavů cvičenců, umožňující podat nejvyšší možný výkon v požadovanou dobu a ve specifických podmínkách konkrétního závodu.“⁶⁹

Sportovní výkon je také velikou psychickou zátěží pro tělo. Psychika dokáže ovlivnit hodně věcí a ve střelbě to platí dvojnásob. Vynikající výsledek závodu je závislý na psychickém rozpoložení střelce, neboť je potřeba správné koordinace, jemné motoriky a soustředění. Při střeleckém tréningu i závodu se musí brát ohled na psychickou vyspělost jedince, ale i na jeho věk.

Psychická příprava je pro sportovce velmi důležitá, neboť si jí trénuje i sebeovládání, vytrvalost, vůli překonat překážky, ale i překonávání neúspěchů.

Motivace jako taková je ve sportu velmi důležitá. Motivací pro sportovce může být jak osobní prestiž, úspěch v kolektivu nebo partě či hmotné výhody či ceny. Motivace je ve sportu podstatná i kvůli tomu, že sportovec musí tréninkům obětovat mnoho času a prostředků, je potřeba, aby pro vítězství vytrval, nepolevil a nepřestal se snažit, protože pak celá jeho předchozí snaha by přišla vniveč.

V současné době nebývá v závodu jen jeden kandidát na vítěze, ale je vícero adeptů, což způsobuje vyšší psychickou zátěž na závodníky. Zpravidla se vítězem stane ten, kdo tuto zátěž nejlépe zvládne a vypořádá se s ní. Stává se, že v důsledku nadměrné psychické zátěže selže i ten závodník, který při tréningu nebo třeba i v začátku závodu exceloval.

Samotná střelba zatěžuje sportovce z důvodu vnějšího hluku, který se střelci snaží minimalizovat používáním ochranných pomůcek. Přesto však je náročné v rušném prostředí vykonávat činnost vyžadující vnitřní klid. Další zátěží, co se může

---

⁶⁹ PROVAZNÍK, Václav. *Základní metodika sportovní střelby mládeže*. Praha: ÚV Svazu pro spolupráci s armádou, 1982.

na výsledcích projevít je soutěživost mezi sportovci, různé sociální normy nebo hodnocení výsledků veřejností.

V některých disciplínách se k psychické zátěži sportovce přidává i výrazné časové omezení nebo omezení setrvání v jedné poloze, kdy pohodlí sportovce ovlivňuje i chlad nebo horko. Největším psychologickým nárokem na střelce je rozhodování o vhodnosti okamžiku výstřelu, neboť po zmáčknutí spouště již nelze nic vrátit zpátky. Střelec mačká spoušť s vědomím, že pokud chybí, může být společností odsouzen za chybu a zároveň ten vhodný moment trvá jen kratičkou chvíli a na sportovce je kladen i časový nárok.

Faktem ale stále zůstává, že větší naději na úspěch mají silné a vyrovnané osobnosti než lidé psychicky labilní.⁷⁰

---

⁷⁰ HOŠEK, Václav. *Psychologie sportovní střelby*. Praha: ÚV Svazu pro spolupráci s armádou, 1979, celá kniha.

11 Střelecké znalosti a dovednosti pro sportovní střelbu

Na sportovní střelce jsou kladeny všestranné nároky od znalostí ovládnutí zbraně, jejího čištění a péče, až po znalost zákonů, pravidel sportovní střelby, a také různých schopností pro jednotlivé disciplíny. Většina střelců má zbrojní průkaz, který je opravňuje k vlastnictví střelné zbraně, případně má ještě evropský zbrojní průkaz, který je opravňuje k vycestování se zbraní do zahraničí.

Základní znalosti tak střelci získávají při přípravě k získání zbrojního průkazu. Dá se říci, že je to takový stavební kámen pro další rozvoj znalostí a schopností střelce.

Znalost pravidel sportovní střelby je nutná nejen pro rozhodčího, ale i pro samotného závodníka a jeho trenéra. Pravidla jsou sice obsáhlá, ale nejsou složitá. Obsahují základní popis disciplíny, počet ran, nástřelné rány, druhy terčů, povely rozhodčích, požadavky na zbraň, oblečení či obuv závodníka a mnoho dalších ustanovení. Pro závodníka není nutné je znát všechny, důležité jsou pro něj pravidla jím střílené disciplíny a pak také, co má dělat, pokud se stane závada na zbrani, jak se chovat při přerušení střelby, jak předkládat zbraň ke kontrole nebo jak podávat protesty.

Další důležitou znalostí sportovního střelce je bezpečná manipulace se zbraní. Její dodržování chrání jak střelce, tak i jeho bezprostřední i vzdálené okolí. Pokusím se zde shrnout pár důležitých obecných zásad manipulace se zbraní.

- 1) Se zbraní manipulujeme vždy, jako by byla nabitá. Na nikoho s ní nemíříme.
- 2) Mimo střelecké stanoviště musí být zbraň uložena v pouzdru a zbraň musí být vždy vybitá.
- 3) Střelba ze zbraní se může provádět jen na schválených střelnicích, výjimkou jsou vzduchové zbraně, kde ale místo musí být zabezpečeno dle zákona.
- 4) Zbraň lze nabít pouze na střeleckém stanovišti a pouze po povelu rozhodčího nebo řídícího střelby.
- 5) Na střelnici se střílí pouze do terčů k tomu určených (ať už kovových nebo papírových).

- 6) Odkládají se pouze nenabitě zbraně s vyjmutým zásobníkem a závěrem v zadní poloze. Hlaveň musí směřovat do bezpečného prostoru, který je na střeleckém stanovišti vymezen dopadištěm a terčí.
- 7) Zbraně se čistí pouze na tomu určeném místě. Před manipulací se zbraní je nutné zkontrolovat, zda není nabitá.

Podstatnou součástí tréninku střelce je obsluha zbraně. Každý závodník by měl dobře znát svojí zbraň. Umět řešit lehké závady a případné složitější svěřit odborníkovi.

Důležitá je také péče o zbraň. U zbraní na náboje se středovým zápalem je kladen důraz na správné odstranění povýstřelových zplodin a zbytků střelného prachu. U zbraní malorážných je třeba dát obzvláště pozor na poškození ústí hlavně při čištění. Je třeba čistit zbraň od nábojové komory k ústí hlavně.

12 Držení zbraně v České republice

Na závěr práce bych pár řádků věnovala držení palné zbraně v České republice. Někdo by mohl namítat, že je to téma absolutně nesouvisející se sportovní střelbou, ale dle mého názoru je tato znalost velmi podstatnou součástí mé práce, protože palná zbraň je hlavním sportovním nástrojem závodníka. Zároveň je její vlastnictví upraveno několika zákony a palnou zbraň si sportovec nemůže jen tak koupit bez ničeho v obchodě a také s ní nemůže cestovat po světě tak snadno, jako třeba s lyžemi nebo míčem.

Držení zbraně v České republice je upraveno několika zákony a vyhláškami, hlavním z nich je zákon č. 119/2002 Sb. o zbraních a střelivu, tento zákon upravuje, na držení kterých zbraní je potřeba zbrojní průkaz a na které stačí dosáhnout plnoletosti. Dále je pak držení zbraní a nakládání s nimi upraveno:

- zákon č. 40/2009 Sb. Trestní zákoník - s důrazem na § 28 – krajní nouze, § 29 – nutná obrana a § 279 - nedovolené ozbrojování
- Vyhláška č. 221/2017 Sb. o provedení některých ustanovení zákona o zbraních
- Nařízením Vlády č. 217/2017 Sb. o požadavcích na zabezpečení zbraní, střeliva, černého loveckého prachu, bezdýmného prachu a zápalek a o muničním skladišti
- Nařízení Vlády č. 151/2004 Sb., kterým se stanoví, které střelné zbraně a střelivo je možné z jiného členského státu Evropské unie přepravit na území České republiky bez předchozího souhlasu příslušných orgánů České republiky
- Nařízení Vlády č. 315/2011 Sb. o zkušebním řádu zkoušky odborné způsobilosti žadatele o vydání zbrojního průkazu skupiny A až E
- Vyhláška Ministerstva zdravotnictví č. 493/2002 Sb. o posuzování zdravotní způsobilosti k vydání nebo platnosti zbrojního průkazu a o obsahu lékárníčky první pomoci provozovatele střelnice

A mnoho dalších...

12.1 Zbrojní průkaz a cestování se zbraní

Pro vlastnictví zbraně je v České republice potřeba být držitelem zbrojního průkazu. Naše země má v porovnání s okolními státy jednu z nejlepších zákonných úprav pro držení zbraně.

Zbrojní průkaz je veřejná listina, sloužící prokázání oprávnění držení či nošení, nebo obojího, palné zbraně kategorie A, A-I, B, C nebo střeliva do těchto zbraní.⁷¹

Kategorie B zbrojního průkazu opravňuje držitele nabývat do vlastnictví zbraň pro sportovní účely.

V současné době se čím dál tím častěji hovoří o chystané novele zákona o zbraních a střelivu, kdy budou pouze dvě kategorie zbrojních průkazů. První kategorie bude obsahovat obecné oprávnění pro nakládání se zbraněmi (tedy i sport). Druhá kategorie obsáhne zbylé specifické nakládání se zbraněmi, jako například skryté nošení, vlastnictví zbraně pro výkon zaměstnání nebo sebeobranu.

Pro cestu do jiných zemí Evropské unie, které jsou u vrcholových sportovců poměrně běžné, je důležité mít vydaný Evropský zbrojní pas. Jedná se o veřejnou listinu, kterou vydává příslušný útvar Policie České republiky. V žádosti je potřeba vyplnit jaké zbraně chcete používat v zahraničí a dostatečně je identifikovat ráží, výrobcem, výrobním číslem a kategorií. Současně ale musí stát, do kterého sportovec cestuje, udělit povolení k cestě s touto zbraní. Toto povolení je vyžadováno i od států, přes které držitel Evropského zbrojního pasu cestuje.⁷²

---

⁷¹ §16 č. 119/2002 Sb. Zákon o zbraních a střelivu v posledním znění

⁷² §49 č. 119/2002 Sb. Zákon o zbraních a střelivu v posledním znění

13 Závěr

Oblastí zájmu této práce byla sportovní střelba, vycházela jsem hlavně ze svého zájmu o poznání tohoto odvětví. Zpracovávat toto téma bylo pro mě velice zajímavé a poučné. Ač se v tomto oboru pohybuji řadu let, tak jsem se dozvěděla mnoho nového. Další skutečnosti jsem si ozřejmila nebo ujasnila. Protože závodně střílím od 14 let, přišli mi některé věci jako samozřejmé. Při psaní práce jsem se snažila vše popsat tak, aby bylo i člověku neznalému této problematika, aspoň trochu jasně, o čem je řeč. Jsem držitelkou zbrojního průkazu všech skupin.

Důvodem pro výběr práce byl můj zájem o sportovní téma a také snaha se v tomto oboru dále vzdělávat a rozšiřovat své znalosti.

Tvorba práce pro mě začala shromažďování dostatečného množství informací, ze kterého bych mohla vycházet. Hodně jsem se ptala zkušených střelců a závodníků, kdy každý samozřejmě měl svůj názor na danou problematiku. Následně jsem si nabyté znalosti ověřovala v knihách a relevantních zdrojích.

Samotné napsání práce bylo pro mě spojené s četnými úpravami původně naplánované koncepce práce, nicméně to vždy bylo k lepšímu. Výsledkem je základní náhled do historie a současnosti sportovní střelby v České republice. Základní přehled disciplín i základní rámec znalostí a schopností střelce.

14 Seznam použité literatury

14.1 Bibliografické zdroje

- 1) BRYCH, Jan. *Sportovní střelba*. Praha: Karolinum, 2008. ISBN 978-80-246-1582-0.
- 2) BRYCH, Jan, Ladislav JANOUŠEK a František PARKAN. *Historie střelectví z ručních palných zbraní: střelecké soutěže, spolky, disciplíny, organizace od 14. století do současnosti*. Praha: Univerzita Karlova, nakladatelství Karolinum, 2018. ISBN 978-80-246-3865-2.
- 3) FRANČÍREK, František. *Bakalářská práce – co, jak a proč připravit, zpracovat a zhodnotit (obhájit)*. Praha: Ingenio et Arti, 2013. ISBN 978-80-905287-2-7.
- 4) HEJL, Vlastimil. *Sportovní střelba z pistole*. Praha: Naše vojsko, 1955. Velká vojenská knihovna.
- 5) HOŠEK, Václav. *Psychologie sportovní střelby*. Praha: ÚV Svazu pro spolupráci s armádou, 1979.
- 6) JIRSÁK, Čestmír a Pravoslav KODYM. *Vnější balistika a teorie střelby*. Praha: Naše vojsko, 2017. ISBN 978-80-206-1650-0.
- 7) LIŠKA, Václav. *Zpracování a obhajoba bakalářské a diplomové práce*. Praha: Professional Publishing, 2008. ISBN 978-80-86946-64-1.
- 8) PROVAZNÍK, Václav. *Základní metodika sportovní střelby mládeže*. Praha: ÚV Svazu pro spolupráci s armádou, 1982.
- 9) SKANAKER, Rangar a Laslo ANTAL. *Sportovní střelba z pistole*. Praha: Naše vojsko, 2007. ISBN 978-80-206-0841-3.
- 10) Autor neveden. *General technical rules (Technická pravidla pro všechny disciplíny)*, vydané International Shooting Sport Federation, 2017, přeložili SŮVA Milan, MRŇÁK Přemysl a RYBÁŘ Jan. Vydáno pro vnitřní potřebu členů ČSS, z.s.

14.2 Zákonné normy

- 1) Zákon č. 119/2002 Sb. o zbraních a střelivu v posledním znění
- 2) zákon č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů v posledním znění

- 3) Pokyn policejního prezidenta ze dne 17. února 2014, k organizaci a zabezpečení policejních sportovních soutěží
- 4) vyhláška MV 221/2017 Sb. o provedení některých ustanovení zákona o zbraních
- 5) SIAŘ č. 10/2016 Pokyn rektora Policejní akademie České republiky v Praze, ze dne 14. října 2016 kterým se upravuje formální úprava vysokoškolských kvalifikačních prací zpracovávaných na Policejní akademii České republiky v Praze

14.3 Internetové zdroje

- 1) Biatlon: Co je biatlon [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: <https://www.biatlon.cz/o-biatlonu/co-je-to-biatlon/>
- 2) Český svaz moderního pětiboje: Disciplíny a pravidla [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: <https://www.pentathlon.cz/o-petiboji/discipliny-a-pravidla>
- 3) Český střelecký svaz – informační server: Počátky sportovní střelby v zahraničí [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: <https://www.shooting.cz/browser2.php?doc=26267&viewer=html.h>
- 4) Pravidla sportovní střelby [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: https://shooting.cz/pdf/180112-pss_2017_v2b_vt.pdf
- 5) VICTORIA VSC – O nás [online]. [citováno 28.1.2023]. Dostupné z: <https://www.vsc.cz/o-nas>